

שלימות התורה

להאיר לימוד הלך הפנימות שבתורה

יו"ל ע"י רשת כוללי "שלימות התורה" בארה"ק

כ"ב כסלו
השפ"ג
פרשת
וישב
גיליון ע"ט

זמני כניסת ויציאת שבת - קודש

ר"ת	מוצ"ק	חרי"ג	שבת
5:55	5:18	4:02	ירושלים
5:51	5:19	4:16	בני ברק
5:48	5:17	4:05	חיפה
5:53	5:20	4:20	כאר שבע

הזמנים לפי תוכנית "חזון שמים"

דבר המערכת

בעוד זמן קצר נעמוד גם אנחנו וגדליק את גרות התנועה לפרסומי ניסא של הימים ההם כומן הזה. כתנועה מתגלה האור הגנוז הפנימי, שהוא האור שנגנז מששת ימי בראשית לצדיקים לעתיד לבוא. כפי המבואר בספר "בני יששכר" ז"ע כדורש לחודש אדר:

"ועתה אתה ברוך ה' קורא נעים... הטוב של התורה שנגנז בה האור כי טוב הוא האור שהאדם מכיט בו מסוף העולם ועד סופו, בזה האור רואין מסתורין של יוצר בראשית, הנהר' שמעון בן יוחאי, קראוהו "ברצינא קרישא" כי על ידו נתגלו באיתגליא סודות התורה הוא סוד האור כי טוב הגנוז בתורה, על כן נקרא ספרו הקדוש "זוהר", אור המכחיק מסוף העולם ועד סופו, אור הטוב הגנוז בתורה. עכ"ל

וכן מובא בתורת מנחם (כ"ה תשי"ג) כידוע הסיפור אודות הבעש"ט, שפתח את ספר זוהר, הביט בו ואמר היכן נמצאים השוורים. והיינו, שספר זוהר הוא האור הגנוז בתורה, וע"י אור זה ראה בעיניו הגשמיים את השוורים הגשמיים ממש. וענין זה (המבט האור בגשמי) אינו ירידה ח"ו בהאור, אלא הפירוש הוא - שמעלה אור זה גדלה כל כך עד שרוחניות וגשמייות הם בשוה ממש. וכפי שהי' לעתיד לבוא - שיאיר גילוי אלקות בגשמייות ממש, ואצלם ה' גם עתה הגילוי דלעתיד לבוא.

וכן במקשים אני כתפילה הנאמרת קודם הדלקת נרות הנוכה, "ואיכה לראות בניי ובני בניי, עוסקים בתורה ובמצוות כאמת, גל עינינו ונביטה נפלאות מתורתך הקדושה, לכוון לאמתה של תורה וסודותיה וכו'.

הרי לנו שלימוד זוהר הקדוש, מאיר את האור הגנוז לנשמה, הנה כי כן, מה טוב הוא, להחיל ללימוד בימים נעלים קדושים ומרוממים אלו, להעלות נר תמיד בקביעת עתים בלימוד זוהר הקדוש, ולכל הפחות, מחומש 'חק-לישראל', אשר מוכות זו מובטחת לנו הנאולה ברחמים, עם משיח צדקתו ואוי יראו עינינו בשוה ה' ובהעלות הכהן הגדול את הנרות כבית מקדש ה', בקרוב בימינו אמן.

הלימוד היומי

בוזר הקדוש עם פירוש הסולם

לשבוע פרשת מקץ

יום	תאריך	פרשה	עמודים	סעיפים
שבת	כג	וישלח	כא-כה	עב-פז
ראשון	כד	וישלח	כה-כט	פז-צח
שני	כה	וישלח	כט-לג	צט-ק"ג
שלישי	כו	וישלח	לג-לו	ק"ד-קכ
רביעי	כז	וישלח	לז-מ	קכז-קלד
חמישי	כח	וישלח	מא-מד	קלה-קמא
ששי	כט	וישלח	מה-מט	קמב-קנח
שבת	ל	וישלח	מט-נג	קנט-קעב

שיעורים בלימוד היומי בעברית - בשלוחה 6-2

אורו של משיח

מקדושים תפנה. והיא אומרת מה אקרא כל הבשר חציר. הכל הם כבהמות שאוכלות חציר. וכל חסדו כצ"ץ השדה, כל חסד שעושים לעצמם עושים. ואפילו כל אלו שעוסקים בתורה, כל חסד שעושים לעצמם עושים. באותו זמן ויזכור כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב לעולם, וזה הוא רוח המשיח. אוי להם מי שגורמים שילך לו מן העולם ולא ישוב לעולם. שאלו הם שעושים את התורה יבשה ולא רוצים לעסוק בחכמת הקבלה, שגורמים שמסתלקת נביעת החכמה שהיא 'ממנה. ונשארת ב' יבישה. אוי להם שגורמים עניות וחרב וכיזה והרג ואכזר בעולם. וזה הרוח שמסתלק, הוא רוח המשיח כמו שנאמר. והוא רוח הקודש. והוא רוח חכמה וכינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה' עכ"ל.

קודם כל אנו מבינים יותר שרוח המשיח המדוברת היא "רוח הקודש", רוח חכמה וכינה וכו'. ולפי הזוהר, אין הכוונה שרק למשיח יהיה רוח הקודש, אלא בזמן ביאת המשיח רוח המשיח תתחדש בליבות בני האדם כנ"ל, כדי שיזכו לרוח הקודש.

ומהי רוח הקודש? בעלי דמיונות בטוחים שהכוונה לאדם שיוודע עתידות, סליחה, אבל סבלנו מספיק מחרטומי מצריים שחשבו שהם יודעים עתידות... זה לא משיח, ולא רוח הקודש.

רוח הקודש פירושה, רוח פנימית בלב האדם, רוח שמרימה אותו לרצון השם, לדביקות בהשם, לכיטול להשם.

ואם כך, מוכן היטב מדוע רוח זו תלויה בלימוד הקבלה דווקא!! וכמו שמסביר לנו הזוהר הקדוש, כי ההמנעות מללמוד חכמת הקבלה, הינה מחמת "כל מה שעושים לעצמם הם עושים", בחינת "רצון לקבל לעצמו", וממילא שרוח זו היא ההפך הגמור מ"רוחו של משיח", שהיא רוח של קדושה ודביקות בהש"ת, רוח של "לעשות נחת רוח להשם בלבד"! וכבר האריך בעל הסולם בהקדמתו, שכמעט ואי אפשר להגיע לעבודה טהורה, שלימות ה"לשמה", בלי ללמוד סודות התורה.

לידת משיח מתמר ורות

ואי אפשר שלא להביא את דברי הזוהר הקדוש שפרשתנו שמסביר לנו איך נולד משיח (סעיף קצ"א): שתי נשים היו, שמהן נבנה זרע יהודה, ומהן באו דוד המלך ושלמה המלך ומלך המשיח. ואלו שתי נשים היו זו כמו זו, כלומר שהיו שוות זו לזו. והן תמר ורות, שבעליהן מתו מתחילה, והן השתדלו למעשה זה. [וכן רות עם בועז, בהמשך].

זהו כמו שנאמר, "ושבחה אני את המתים שכבר מתו", כי כשהיו חיים בתחילה, בעליהן של תמר ורות, לא היה בהם שבת, ולאחר כך שמתו, ונתייבמו נשיהם, נתגלגל מהם מלכות דוד ושלמה ומלך המשיח. ושתיהן, תמר ורות,

המשך בעמוד הבא

שלימות הפרשה

בפרשה זו, פרשת וישב, מוזכרים כמה פעמים עניני משיח וגאולה בדברי הזוהר הקדוש. וייתכן שדווקא לפני חג ההנוכה, שעיקר ענינו הוא הדלקת הנר, דהיינו המשכת האור העליון למטה מעשרה טפחים (כפי שהאריכו בספרים הקדושים), וידוע שהוא הוא ענין גמור התיקון, שהכלים יוכשרו לקבל את אורו יתברך בגילוי גמור. וברצות השי"ת נביא מסוף הפרשה מאמר קצר בנושא זה.

רוחו של משיח

רבי יהודה "פתח לב טהור ברא לי אלקים ורוח נכון חדש בקרבי". מקרא זה בארוהו. אבל לב טהור, הוא כמו משתה תמיד, וכשביל זה הוא ודאי לב טהור. [טוב לב משתה תמיד, מפרש רש"י כל שנתנו דמות לו ימי משתה ללמדך שיהא אדם שמח בחלקו. ע"כ. וכאן מלמד הזוהר, שכשהלב טהור, היינו מרצון לקבל לעצמו, ממילא הוא מרוצה ושמח בחלקו תמיד].

ורוח נכון חדש בקרבי: זה הוא ודאי רוח נכון, כמו שאומר הכתוב, ורוח אלקים מרחפת על פני המים, והעירור, שזהו רוחו של משיח. והעירור, שעל רוח הזה אומר הכתוב, "ורוח חדשה אתן בקרבכם". והתפלל דוד, אותו רוח נכון, דהיינו רוחו של משיח, חדש בקרבי.

[כאן מכוון, שביאת משיח אינה רק איזה אדם מסוים שקוראים לו משיח, אלא ענינה רוח חדשה שתחדש את לבבות בני ישראל בפרטיות וכלליות, וייתכן מאוד, שרוח זו, דהיינו רוח המשיח הרוחנית, יכולה לבוא עוד קודם ביאת המשיח הגשמי].

משום שיש מצד האחר, לב טמא ורוח עוים, המסית בני העולם לחטא, וזה הוא רוח הטומאה הנקרא רוח עוים, כמש"א, ה' מסך בקרבה רוח עוים. ועל כן בקש דוד, "ורוח נכון חדש בקרבי", שואל מהו חדש, ומשיב, זהו התחדשות הלבנה, דהיינו התחדשות הזווג של הנקבא עם ז"א, שבשעה שהלבנה מתחדשת, נבחן שרוד מלך ישראל, דהיינו נקבא, חי וקיים, דהיינו שמשגת או מוחין דאור החיה, ועל זה אמר חדש. דהיינו שיחדש הזווג עם ז"א. [וכנודע, שרוד נקרא "מלכא משיחא"].

רוח אלוקים

ובאותו הקשר יש להביא את דברי תיקוני הזוהר המפורסמים, תיקון ל' נתיב תנינא, כדי שנבין יותר ברור מהו "רוח המשיח": (מתורגם)

ורוח אלוקים מרחפת על פני המים, מה זה "ורוח"? אלא בודאי בזמן שהשכינה יורדת בגלות, זה הרוח נושב על אלו שמתעסקים בתורה מפני השכינה שנמצאת ביניהם. וזה הרוח נעשה קול, ויאמר כך. אלו ישנים, ששינה בחוריהם, סתומי עינים, אטומי הלב. קומו והתעוררו לגבי השכינה, שיש לכם לב בלי תבונה לדעת בה, והוא ביניכם.

וסוד הדבר קול אומר קרא. כגון קרא נא היש עונך ואל מי

שאלות מהזוהר הקדוש

על פי פרשת השבוע "חק ליישראל" עם פירוש הסולם

א. "הצדיק שידא ארביטנו":

1. כמה רעות הוא סובל בעולם הזה.
2. כמה טובות הוא מקבל.
3. עליו נאמר טוב שם משמן טוב.
- ב. מי מלווה את האדם הלומד תורה לשמה לאחר מיתתו?
 1. זכויות נמילות החסדים שעשה.
 2. התורה הקדושה.
 3. המלאכים, רק לאדם שכלם את פיו בשעת מריבה.
- ג. מתי קיבלו ישראל את הסודות הטמונים בתורה?
 1. כשעה שקיבלו את התורה מסיני.
 2. בשעת פטירת רשב"י.
 3. ביום הרכיבי לבריאת העולם.
- ד. מי מתברך בזכות הצדיקים?
 1. הם, ובני אדם אחרים.
 2. בני אדם אחרים, ולא הם עצמם.
 3. רק הצדיקים בעצמם.
- ה. על מה נאמר "אך צדיקים יורו לשמך"?
 1. כשישמחו הצדיקים בבניין בית הבחירה.
 2. שימחו הצדיקים בשחיתת היצר הרע.
 3. מדבר על שמחה בני ישראל ביציאתם מצרים.
- ו. על מה נאמר "לקדוש ה' מוכרבו"?
 1. על קידוש הלכנה.
 2. על יום כיפור ושבט.
 3. על הדלקת נרות שבת והנוכה.

התשובות הנכונות מהגיליון הקודם:

א-א | 1-ב | ג-ג | 2-ד | 2-ה | 2-ו

תשובה נכונה במבחן, נחשבת לפי מה שכתוב בוה"ק חק-ישראל של השבוע. את התשובות ניתן להשיב מיום ה' בשעה 3:00 - עד יום א' בשעה 3:00 בבוקר.

בקול הזוהר הקדוש: 03-5234979 בשלוחה 7 < 1.

המשך "שלימות הפרשה"

השתדלו לעשות חסד ואמת עם המתים, והקב"ה עוזר להם כאותו מעשה, והכל היה כראוי להיות. אשרי מי שמשתדל בתורה יום וילילה, כמו שנאמר, "והגית בו יומם וילילה למען תשמור לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכיך ואז תשכיל".

הזוהר הקדוש מגדיר את מסירות נפשם של תמר ורות, כ"חסד של אמת" חסד עם המתים. ודווקא ממעשה זה נולד המשיח שהוא מזרע דוד המלך. וללמדנו שלידת משיח (הכללי, וגם הרוח הפרטית שלב כל אחד ואחד) מתחילה על ידי מעשה של "רצון להשיע" בבחינת "חסד של אמת".

ואגב, הזוהר הקדוש מסיים בפסוק "והגית בו יומם וילילה וכו', אז תצליח את דרכיך ואז תשכיל", וכוננת הפסוק שהדביקות בתורה מביאה להבנת עומק התורה בחינת "תשכיל", שהוא בחינת סודות התורה כנודע, [כי תורה שבכתב אומרת מה לעשות, תורה שבעל פה מכארת איך לעשות, ופנימיות התורה מלמד אותנו את הטעם הפנימי, למה לעשות]. כי עיקר המזל וההצלחה ייתכן רק על ידי קיום התורה בבחינה הפנימית שלה דייקא.

יהי רצון שיתקיים במהרה הפסוק "ונתתי לכם לב תדש ורוח תדשה אמן בקרבכם והסרתני את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר: דא רוחו של משיח. בימינו רידן בקרוב אמן.

שבת שלום

אמרות קודש על לימוד הזוהר הקדוש

הרה"ק רבי חיים מטשעונוביץ בעל "באר מים חיים" זיע"א

ואחר שביארנו כל זה, הנה למה נבחר מאלוקינו יתברך שמו את כל הגדולה והכבוד והטובה שעשה לנו רוב החמיו והסדריו, והאיר ענינו במאור תורתו תורת אמת, ומסר לנו גניזו מטמוניו ויקרי פנינו, צוף נועם עריבות חכמות ידירות תשוקת סתרי תורתו הקדושה על ידי התנא האלוקי הרשב"י זללה"ה, שלו נפתחו שערי שמים, וכל רו לא אינס ליה, והוציא לאור תעלומה אור שבעת ימי בראשית הנגנו בתורתנו הקדושה.

ואחריו עיר וקדיש מן שמיא נחית מרן הרב הקדוש האר"י זללה"ה, אשר גילה מצפוני החכמה לפרש ולבאר דברי הווי הזוהר הקדוש כאשר נמסר לו מפומא דאליהו ז"ל, דין גליא רוא, תורת אמת היתה בפינו, ולמדה את בני ישראל, ועל ידו נגלה כוננת טעמי המצות וסודות התפילה וטעמי תורה הנמסר בקבלה איש מפי איש עד משה רבינו ע"ה.

ואחריו שידענו כי הוא חיוב גדול דוקא לכיון ככוננת טעם המצות, על כל פנים לפי פשוטו, ולמה לא נמסור נפשינו ורוחינו ונשמתינו לעשות נחת רוח לבוראינו יתברך שמו, בהדרש נדרוש טעמי האמת אשר בהתורה והמצות והתפילה, שהוא תוכן ופנימיותם, כאשר נתבאר בדברי התנא האלוקי הרשב"י הנוכר בוה"ק ובחתיקונים, ובדברי מרן הרב האר"י זללה"ה בחיבוריו.

ואם אמנם שזה ברור וצולל שגם הכוננת שעל פי פשוטו תורת אמת הם, ואלו ואלו דברי אלוקים חיים, וכולם מא- ל אחד ניתנו, והידוע בטיב כוונה זו וזו נפשו יודעת מאוד כי מתאמים ומתאחדים המה, מכל מקום אינו דומה העומד בדוכל המלך, עם העומד בחצר המלך, אף שהכל של המלך.

ועל כן וראי וראוי לחקור אחר האמת, ולכיון כוננת התורה ומצות והתפילה כאמת בלבם שלם, ובאחבה ויראה ואימה גדולה, ככל אשר יוכל להשיג ולידע מאור פנימיותה, על פי דברי התנא האלוקי הרשב"י זללה"ה החיבורי מרן הרב האר"י זללה"ה, יוסף אומץ טהר דיים, ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים, ויהיו נא ברוחו פי שנים, ליהוד הכוונה שעל פי הפשט עם כוננת הסוד והיו לאחדים.

(שער התפילה, שרת בענין לשם יודי, סימן ה')

סיפור לשבת מעשה בקוים

כשביקר הרה"ק רבי צבי הירש מזידיטשוב זצ"ל בעיר קאליב ושאל אם יש שם אנשים שהכירו את הרה"ק ר' יצחק אייזיק מקאליב זצ"ל, ואמר לו שיש שם כמה זקנים שהכירוהו, והוכא לפני זקן אחד, ואמר לו האם יש לך איזה מעשה לספר ממנו, ואמר לו, אספר דבר שנראה תמוה לכאורה, אך כך היה נוהג הרב מקאליב תמיד לספר לפני הדלקת נר הנוכה.

דהיה יהודי אחד פשוט ושמו היה ר' לוי שהיה לו חתן אחד, ובין כך עלה לגדולה והעשיר יותר, והלך יחד עם חתנו הראשון לחפש חתן בחור כהלכה לבתו השניה, עד שמצאו שידוך טוב, ועשו תנאים, ובהתנאים כשהיו צריכים לחתום על כתב התנאים, היה צריך המחזות לחתום שמו, והוא לא היה בר הכי לזה, כי לא היה איש מלומד כלל.

ואמר לו חתנו "היות ושמןך הוא "לוי" לכן אלמדך באופן קל איך לחתום, שקודם תעשה קו ארוך וזה יהיה "ל", ואח"כ תעשה קו יותר קצר מזה, וזה יהיה ה"ו", ואח"כ תעשה קו יותר קצר מזה וזה יהיה ה"יוד" וממילא יכתב שמך "לוי", ושמה החותן מאד על זה.

ואח"כ כשכא למעשה לחתום, הפך את הסדר, והתם קודם את הראשון ונעשה "י", ואח"כ את הקו האמצעי ונעשה "ו", ואח"כ את הקו הארוך והיה נראה כמו "ו", ונקרא הכל "יון". וזה היה הסיפור.

ונענה על זה הרה"ק מזידיטשוב: "בודאי יש לו שייכות גדול לחנוכה, שזהו כל הענין של חנוכה, ששם היה ההיפוך שמ"יון" נעשה "לוי", דהיינו שהיוונים רצו לשלוט על ישראל, ונתגברו עליהם הכהנים החשמונאים שהם משבט "לוי", ונצחום.

(מועד במועד)

03.523.4979

שיעורים בעברית ובאדיש

מענה מרבני הקו - להכנת הלימוד

תזכורת לימוד היומי

קול הזוהר הקדוש:

הגיליון בשבוע זה נתרם

ע"י הרה"ח החפץ בעילום שמו שליט"א

לשפע ברכה והצלחה ככל מעשי ידי

לשוחפת בדרפסת הגיליון. לתרומות והצעות להא/שרות ולהנחות ניתן לפנות למערכת בטלפון: 054-8517381 (+972) או באימייל: 3131760@gmail.com

להצטרפות לקבלת הגיליון במייל ניתן לשלוח בקשה ל: 3131760@gmail.com